

[Nørskov.]

sikkert ogsaa bevirke, at Rugdyrkingen vil blive stimuleret, hvad vi alle sammen i højeste Grad maa hilse med Tilfredshed.

Der er allerede gjort et Par Bemærkninger om den hollandske Vægt. Mit Partis Ordfører var inde paa Spørgsmaalet om, at den hollandske Vægt var sat for højt. Her kan jeg være fuldkommen enig med ham. Jeg tror, at den hollandske Vægt kan give Anledning til megen Kritik og til megen Misfornøjelse, og jeg vil derfor henstille, om det ikke var muligt at ændre dette. Jeg henviser til, at man de to sidste Høstaar under den forrige Krig, 1917 og 1918, gik fuldstændig bort fra den hollandske Vægt og satte ens Pris for lavvægtig og for højvægtig Rug. Grunden var selvfølgelig de Erfaringer, man havde gjort de første Krigsaar, da den hollandske Vægt voldte adskillige Vanskeligheder.

Nu staar der i Lovforslagets § 4, Stk. 1, et Stykke, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vil oplæse:

„Saafremt Varen er blandet med andre Kornsorter eller forringet ved Urenhed eller utilstrækkelig Tørring eller har taget Skade paa anden Maade, eller saafremt den hollandske Vægt er lavere end den i Stk. 1 angivne, for hvilken der er fastsat et bestemt Fradrag, nedsettes Prisen forholdsmæssigt.“

Jeg tror, at dette Forhold vil give Anledning til megen Vilkaarlighed og Misfornøjelse, og jeg vil derfor meget indtrængende henstille til den højtærede Landbrugsminister og det kommende Udvalg at se med Forstaaelse paa dette Forhold, ogsaa fordi man i Jyllands magre Egne mange Steder dyrker en Del Vaarrug, som selvfølgelig ogsaa skal afleveres, naar det dyrkes i ren Bestand. Denne Vaarrug har tit en temmelig lav hollandsk Vægt, saa jeg synes, det er uretfærdigt over for de fattige Rugavlere, hvis man fastholder den her anførte Bestemmelse angaaende den hollandske Vægt.

Til sidst skal jeg kun sige, at jeg haaber, den højtærede Landbrugsminister vil drage Omsorg for, at Landmændene kan aflevere deres Brødkorn i god Tid, saa de ikke kommer ud for den Kalamitet, at de ikke kan komme af med Brødkornet, fordi der ingen Plads er til det. Jeg vil, som sagt, meget henstille, at man tager denne Sag op til Overvejelse.

Levinsen: Jeg har ønsket at tage Ordet under Behandlingen af dette Lovforslag, fordi det forekommer mig, at der

mangler noget i Forbindelse med de Priser, der her foreslaas for Korn. Jeg har meget vel bemærket mig den højtærede Landbrugsministers Erklæring, afgivet paa det høje Ministeriums Vegne, om, at det er Ministeriets Hensigt senere at søge gennemført en Tilpasning af Lønningerne som Følge af den Forhøjelse af Prisniveauet, der bliver en Følge bl. a. ogsaa af de Brødpriser, man kan se vil blive Resultatet af denne Lov, men det er altsaa et Spørgsmaal, der er udskudt til senere.

Ved Lovforslagets Gennemførelse staar vi imidlertid over for to Kendsgerninger, nemlig at det kornsælgende Landbrug faar en meget stor Indtægtsstigning, som, efter hvad vi kan se, bliver fra 50 til 70 Mill. Kr. om Aaret, og dernæst, at vi faar en meget stærk Stigning i Brødpriserne, en Stigning, som rammer den store arbejdende Befolkning særdeles haardt. Jeg tror, det vilde gøre et godt Indtryk og vilde virke beroligende i de mange Smaakaarshjem, som med Ængstelse imødeser denne nye Fordyrelse i Leveomkostninger, hvis man samtidig med denne Kornlov gennemførte den ved Prisforhøjelserne nødvendiggjorte Tilpasning af Lønningerne, som den højtærede Regering gennem den højtærede Landbrugsminister har erklæret, at den erkender Nødvendigheden af. Jeg henstiller, at dette sker.

Dernæst forekommer det mig, at der mangler Bestemmelser om Landarbejdernes Stilling under denne Lov og under den for Landbruget foreliggende Situation i det hele taget. Landarbejderne har indtil nu faaet alle Prisforhøjelser, alle Skatteforhøjelser og alle de Byrder, der flyder af den foreliggende Situation, i samme Maal som andre Arbejdere, men de indtager en Undtagelsesstilling i Spørgsmaalet om Dækning for Pristigningerne. De har saaledes ikke faaet noget som helst Dyrtidstillæg. Derimod har forskellige Ændringer i Vareforsyningerne ramt Landarbejderne og Arbejderne paa Landet stærkere end andre Borgere.

Jeg kan saaledes nævne en enkelt Ting som den af Situationen nødvendiggjorte Ombytning af Margarineforbruget med Smør. Det har ramt Arbejderne paa Landet og Landarbejderne specielt økonomisk meget stærkt, fordi deres Forbrug næsten udelukkende omfattede Margarine, medens Bybeboernes Levofod dog tillod et væsentligt større Forbrug af Smør. En Arbejderfamilie i Byerne havde et Margarineforbrug af 48 kg aarlig, medens en Arbejderfamilie paa Landet havde et Forbrug af 91 kg pr. Aar. Alene disse to Tal viser,